

Indkomst virke ved sin Vægt og ikke indrette denne — ja, jeg kan ikke finde et mere adækvat Udtryk — Hoppeskala, som det ærede Medlem her sammen med den ærede Ordfører for Socialdemokratiet har været Mester for. Det ærede Medlem siger — og det siger ogsaa den ærede Ordfører for Socialdemokratiet —, at man skal ikke saadan give sig til at eftersøge enhver Indkomst og lade den virke paa Aldersrenten. Nej, det kan gerne være, man ikke skal det; det bør man ikke gøre, naar man er nede paa ganske minimale Indkomster som dem, der her er Tale om at gøre fradragsfri, 100 eller 200 Kr., men kommer vi op paa 600 Kr., hvorfor skal saa den, der har en Indkomst paa 600 Kr., ikke have mere i Aldersrente end den, der har 699 Kr.? Det forstaar jeg ikke, det er der ikke nogen Ræson i, og navnlig da ikke i, at den, der har 700 Kr., skal miste 75 Kr. i Sammenligning med den, der har 699 Kr. Naar man har et System, hvorved man opnaar, at hver Indkomst virker ved sin Vægt, forstaar jeg ikke den Bessermachen, som har fundet sit Udtryk i den Opstilling, Flertalspartierne her har foretaget. Den ærede socialdemokratiske Ordfører beklager, at man har villet holde sig indenfor den hidtidige Udgifts Ramme, jeg synes ikke, det ærede Medlem skulde beklage det, det er virkelig en overordentlig prisværdig Bestræbelse. Vi er med Hensyn til Statsudgifterne saa højt oppe, at den høje Regering i Dag staar med et Deficit paa sit Regnskab uden at kunne give nogen som helst Anvisning paa, ad hvilken Vej den vil faa det dækket. Jeg forstaar da ikke den Tjeneste, den ærede Ordfører og hans Parti tror at kunne gøre den af Partiet udpegede Regering ved at medvirke til Gennemførelsen af Foranstaltninger, som stærkt vil forøge dette Underskud, uden at man er i Stand til at vise nogen Vej til at faa det dækket, idet man erkender — det har ogsaa fundet sit Udtryk i det nylig fremsatte Forslag til Skattelov —, at man ikke ad direkte Vej, hverken hvad Indkomsten eller Formuen angaar, i Virkeligheden kan lægge et stærkere Tryk paa Befolkningen end det, der allerede hviler paa den. Den ærede socialdemokratiske Ordfører indrømmede dog, at teknisk set var den nyopstillede Skala et Tilbage-skridt, medens det ærede Medlem Hr. Holdgaard paa det allerivrigste forsvarede den nye Skala. Det lader mig formode, at det er det ærede Medlem Hr. Holdgaards Indsigt i disse Forhold, som lyser af dette Forslag, og ikke det ærede Medlem Hr. Holger Larsens. Og det kan jeg paa det ærede Medlem Hr. Holger Larsens Vegne kun være

glad over. Men naar det ærede Medlem saa siger, at der er ikke noget i Vejen for at bruge en saadan Skala — den finder man jo indenfor vor Skattelovgivning —, saa vil jeg tillade mig at sige, at det er ikke mig bekendt; og jeg kunde have megen Interesse af at faa at vide, hvor det er, vi har Opstillinger af den Art indenfor vor Skattelovgivning. Tværtimod, hvor det fandtes, forsvandt det i 1922 med fuld Tilslutning fra det ærede Medlem og hans Parti. Det ærede Medlem opstiller saa en hel Del Tal, som skal vise, at ved det Forslag, vi har stillet, ydes der langtfra tilstrækkeligt; adskillige Aldersrentenydere faar væsentlig mindre, og det havde dog været Meningen at komme dem til Hjælp. Denne Opstilling opnaar det ærede Medlem ganske vist kun ved at gøre Brændselshjælpsydelsen, som er givet paa to særlige Love i de sidste Finansaar, til en permanent Foranstaltning. Men dertil savner det ærede Medlem en hvilken som helst Berettigelse. Det er Gang paa Gang fra den høje Rigsdags Side blevet paapeget, at vel skred man til at yde Brændselshjælp under Hensyn til de ganske særlig ekstraordinære Forhold, som skønnedes at være til Stede, men at man ikke deraf maatte drage nogen som helst Slutning med Hensyn til, at en saadan Lovgivning i den kommende Tid vilde blive permanent. Nej, det eneste permanente, der knytter sig til Brændselshjælpen, er dette, at man har givet Adgang til at kapitalisere Brændselsydelsen i det sidste Aldersunderstøttelsesaar og derefter at udbetale $\frac{4}{5}$ af dette Beløb til Aldersrentenyderen. Det er det eneste permanente i denne Forbindelse, og det vil sige, at Brændselshjælpen indgaar allerede permanent i den gældende Aldersrentelov. Saaledes ligger Forholdet og ikke anderledes. Og naar saa det ærede Medlem vil sammenstille de opstillede Sætsar med de Ydelser, som præsteres til dem, der faar 25 pCt. Tillæg, og vil paastaa, at her betyder Gennemførelsen af det af os stillede Forslag en Nedgang, som viser, at vi har ikke villet Aldersrentenydernes Vel, saa siger jeg til det ærede Medlem, at det er jo en ganske ejendommelig Maade at behandle denne Sag paa. Thi de, som man har paastaet fik for lidt, var netop de enligtstillede Personer, som ikke havde Adgang til de 25 pCt.; og jeg vil bestemt hævde, at kan vi end erkende, at der maaske ydes lidt nok til dem, saa kan vi paa ingen Maade erkende, at det er rigtigt, naar Talen er om dem, der til Aldersrenten faar 25 pCt. Derfor kan vi paa ingen Maade erkende det ærede Medlems Berettigelse til at anstille Ræsonnementer som dem, han i denne